

החברותא

בס"ד ערשטיק פרי' ויגש ז' טבת תשס"ז

החברותא בטאן פנימי לחברים גליון מס 294

פנינים יקרים

ויגש אליו יהודה וגו' (מ"ד, י"ח) כשיגש יהודי בתפלה להשי"ת יאמר בי אדוני, הרי אני חלק אלוקי ממעל, וכשצר לישראל גם לשכינה הקדושה יש צער, לזאת אני מבקש ממך שיהיה לי, אך ואל יחר אפך כעבדך שלא תראה בי חלילה חרון אף, כי כמוך בפרעה. כי בודאי בפנימיות הכל לטובה אבל גם בפרעה-לשון התגלות שגם ההתגלות יהיה אך לטוב.

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני (מ"ד, י"ח) הנה בספר אור החיים מובא לפרש מילת ויגש מאי הגשה ופירש הוא כראוי לו שהגשה היה בלב להיות ידוע - כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם (משלי כו, י"ט), ובדברים אלו היה רצון יהודה לעורר רחמי יוסף לכן הגיש בלבו להתקרב ליוסף ולאהוב אותו באמיתות הלב בכדי לעורר אהבת יוסף אליו לעורר רחמיו.

ויגש אלי יהודה (מ"ד, י"ח) פרש"י מצינו לשון הגשה לתפלה ולמלחמה - הניגש לתפלה (ולמלחמה) יסוג אחר כמה פסיעות כדי לעורר בקרבו רגשות קודש ופחד מפני הדר כבודו של זה אשר מתיצב להתפלל לפניו וזהו ויגש אליו יהודה...

ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם וגו' כי למחיה שלחני אלקים לפניכם (מ"ה, ה') יש לפרש ע"פ מאז"ל (ב"ר פל"ח) אין ועתה אלא תשובה דהנה כשאדם עושה תשובה אעפ"כ הוא מיצר ודואג מאד על העבירה שעשה - לזה נאמר ועתה אם עושים תשובה באמת אל תעצבו וכו' כי יש לחשוב שהעבירה ר"ל שעשה היה לסיבה, שנודע שלפעמים איזה נשמה בעמקי ואינה יכולה לצאת משם ובסיבת זה שעשה העבירה ר"ל הוציא הנ"ק משם וכשחזר בתשובה שלמה מוציא גם הקדושה שהיה מובלע שם, וזהו כי למחיה שלחני אלקים לפניכם. (דברי יחזקאל)

והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים (מ"ה, י"ג) הכוונה שציוה יוסף להגיד שכל הכבוד שיש לי אינו מצדי ובזכותי רק שהוא בזכות אבי דהיינו בזכות יעקב.

ואת יהודה שלח... להורות לפניו (מ"ו, כ"ח) רש"י לתקן לו בית תלמוד שמשם תצא הוראה, יש ללמוד מוסר מזה שבכל פעולה ידאג קודם לצורך הגבוה כמו מי שרוצה לבנות בית יצייר במחשבתו תחילה איזה חדר בבית יהיה מוכן עבודו להסתגר לתורה תפלה והתבודדות וכו'.

וירא אליו ויפל על צואריו וגו' (מ"ו, כ"ט) פרש"י שיעקב לא נפל על צוארי יוסף ולא נשקו ואמרו רבותינו שזהו קורא את שמע. יעקב אבינו הורה לבניו שע"י קבלת עול מלכות שמים יכולים להתקיים בגלות.

וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה - ... ויאמר קחם נא אלי ואברכם (מ"ח, ח-ט') פרש"י מהיכן יצאו אלו שאינן ראויין לברכה לפי שעתיד ירבעם ואחאב לצאת מאפרים וכו', אמר יעקב קחם נא אלי ואברכם, דרך הוא בעבודת השי"ת דע"י שנתחדו המדות ונתקרב הכל לשורש, ושם למעלה אין שמן ואין פנע רע ח"ו אז ניתקן הכל כמובן, וזהו קחם נא אלי לשורש של יעקב אבינו ע"ה שהיא המרכבה.

ויברכם ביום ההוא (מ"ח, כ') שלא ידאגו דאגת מחר אלא רק ביום ההוא מה שצריך לאותו היום בלבד.

בחרבי ובקשתי (מ"ח, כ"ב) תרגום בצלותי ובבעותי פירוש בתפלותי ובבקשתי. הביטו וראו כשעשוי בוכה ומבקש ברכות ורוחניות אמר לו יצחק על חרבך תחיה, וכשיעקב אמר בחרבי ובקשתי הרי זה בצלותי ובעותי ...

האספו ואגידה לכם וכו' (מ"ט, א') פירוש שתאספו ותאגדו לאגודה אחת כמו שדרשו חז"ל לא תתגודדו - לא תעשו לכם אגודות אגודות, וזה יעמוד לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, וזהו סוד הגאולה כי החורבן בא ע"י שנאת חנם, והגאולה תהיה ע"י האהדות.

(נחל איתן)

שיחת הרא"ש ז"ע א"א' דחולמא"פ תשל"ג (יז פרס). ואסר ע"י ה"ח"א

שאינ בחירה איך אפשר להגיע לשלמות מתוך העבודה? אלא שהשלמות היה מתוך טבעיות האדם ללא דעת והיה דומה לבהמה ממש. ורק לאחר שנצטוו שלא לאכול מעץ הדעת או הוסרה ממנו שלמות זו והגיע למצב של בחירה שהאדם בבחינת חציו לכם.

דוד המלך ע"ה - מתוך מה שעבר עליו בחיים - השיג את הבחינה חציו לכם ואמר: חצות לילה אקום להודות לך וכו'. שהמשפט ששפט הקב"ה את האדם באמרו מכל עץ הגן אכל תאכל וכו' זה משפטי צדק צדק כלומר שעשית זאת בצדק שאז הגעתי לחצי לכם שאיני חי בשלמות ואני מוכרח לחיות במציאות של בחירה. מאחר ואני מוכרח לחיות במציאות של בחירה אני נמצא בחציו, וממילא אני נמצא בפחד של נטיה לכאן ונטיה לכאן, כמו"כ אני רואה שאין לי אחיזה מפני שחסר לי החצי לה' וחסרה לי השלמות, שהיא שלמות האמונה שתפקידו להשלים את החציו לה'. שיהיה שלמות מציאות ה' בבריאה מתוך בחירה. האופן המעשי להביא את פרסום מציאות ה' בעולמות הוא בזה שהקב"ה ברא בעולמו את התווה ובוהו והטיל על האדם התפקיד להגיע לאותו מצב של שלמות כפי שהיה קודם הבחירה שהיה אז דומה כביכול כמציאות שלמות של הרבש"ע, אלא שהפעם יגיע לשלמות זו בכח האמונה ולא דרך ההבנה כי באמת האדם ביסודו נשאר בשלמותו כפי שהיה בששת ימי בראשית לפני היותו בעל בחירה כי בזה שנצטוו להיות בעל בחירה לא נלקחה ממנו השלמות אלא שהחציו לה' נמצא מאחורי מסך המבדיל בינו לבין הרבש"ע ועל האדם הוטל התפקיד להאמין באמונה פשוטה עי"ז שיש לי קיום אני חי. אמונה זו צריכה להיות כל כך ברורה כי האדם צריך דרכה להגיע לשלמות אדם בדומה לשלמות מציאות הוי' להיות כמוהו רק שנחלק חציו לה' וחציו לכם.

האדם אינו יכול להגיע לאמונה בחציו לה' כג"ל אם לא מגיע קודם לחציו לכם. האדם מוכרח

יום טוב הוא מושג של חציו לה' וחציו לכם (עיין פסחים ס"ח) כי הא' בהא תליא כל חצי צריך את החצי השני בלעדיו לא יהיה מציאות ה' בפרסום. מי שהביא את מציאות ה' בפרסום דרך החציו לה' וחציו לכם הוא דוד המלך ע"ה.

בשעה שהקב"ה ברא את האדם בששת ימי בראשית, אז היה הרבש"ע מציאות של שלמות. וכיון שהיה מציאות של שלמות לא היה שום בחינה שיהיה בו סיבה שממנו יכירו שיש יסוד שקיים בבחינת טמיר ונעלם - שכל הנעלם מכל הרעיון. כי בשעה שנברא האדם היה מלאך בבחינת בשר ולא היה במצב של בחירה שעל ידו יראה שחי בסיבות. ואז האדם היה חי לעצמו בלי בחירה לכן היה הרבש"ע שלמות לעצמו בלי בחינת פרסום, ימכין שמטרת הבריאה לפרסם את מי שאמר והיה עולם מתוך עולם העשיה, הוצרך הקב"ה להביא את האדם במצב של בחירה. איך הגיע האדם להיות במצב של בחירה? עי"ז שהקב"ה הכניס באדם מציאות של מקבל התעוררות, דרכה משיג את הסיבה שממנו יכירו את היסוד האלקי בבחינת טמיר ונעלם - שכל הנעלם מכל הרעיון.

מה היא ההתעוררות? כבר פירשה דוד המלך ע"ה באמרו (תהלים קי"ט, ס"ב): חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך, דוד המלך שהגיע למצב של "חציו" והיא הבחירות בשלמות העצמי ועי"י הבחירה הכיר שהוא חציו לכם, [כלומר שאינו יכול עוד לחיות כמו שחי לפני הבחירה שאז היה האדם נברא בבחינת שלמות נברא]. ואחרי שהגיע למצב של בחירה הבין שאינו אלא החציו שהוא בבחינת חציו לכם והחציו השני שהוא חציו לה', אינו בהשגה האנושית.

ההתעוררות הזאת באה לאדם משעה שנצטוו שלא לאכול מעץ הדעת, כי בשעה שה' אמר לאדם מכל עץ הגן אכל תאכל - ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל (בראשית ב' י"ח) באותו שעה בטלה שלמות האדם. הרא"ש הבהיר שהרי שלמות זו לא היתה שלמות מתוך עבודת האדם כי כל זמן

ובמשה עבדו (שמות יד, לא) באותה בחינה צריך כל אחד להיות בעצמו באופן כזה שיחבר את הבחינה חציו לה' אל הבחינה חציו לכם בשעה שעושה פעולה שמוטל עליו לעשות אחרת לא שייכת כלל האפשרות לחבר את החציו לה' אל החציו לכם. ואיך מחבר את החציו לכם עם החציו לה'? בזה שזוכר בעת עשית הפעולה (בכח חציו לכם) את מציאותו האמיתי שהוא בבחינת גולם והוא בבחינת תוהו ובוהו. וא"כ מי הוא המפעיל האמיתי? חציו לה'? כלומר שחי בו הסיבה ממסוכב הסיבות שלמות מציאות הוי", אז נהיה שלמות הבטול במציאות האדם ונהיה שלמות בבחינת טמיר ונעלם, שיש בו נעלם שהוא המפעיל שמכיר שלמותו בבחינת גולם.

כל האמור לעיל צריך להיות תמיד בבחינת - חיל ורעדה יאחזו (תפלת ימים נוראים) שאסור לו לשכוח אפילו בנשימה אחת שהוא בסכנה שלא יאבד הגולם שלו, שזה שעושה זוהי תוצאה מההתעוררות האלקי והוא נשאר בסכנה שלא יאבד הפחד שתלוי ברחמים. וזה היה עבודת אלו שהתפרסם על ידם שחי באויר העולם מציאות שהוא בבחינת - מלא כל הארץ כבודו (ישעיה ו, ג) וכל פעולה שעושה יוצא מהתעוררות משלימות הסיבה ובלעדיה אין שום פעולה.

הבחירה העיקרית להיות בשלמות חציו לכם עם חציו לה', וחציו לכם הוא לחזור לתבנית גולם כי אם אינו נמצא בתבנית גולם אין שלמות טמיר ונעלם ואז נהיה בחינה של - בחניי ה' ונסני (תהלים כו) שהיא מציאות לעצמו.

המקור לחורבנות מזמן קיום הבריאה ובמשך כל הדורות הוא בגלל שלא נמצאים בתבנית גולם כי אפילו כאשר מדברים על הסיבות ועל מסוכב כל הסיבות בכל זאת חיים כזה בעומק ההרגשה כי לא נמצאים בבחינת גולם. אמנם יש נשמות צדיקים שעובדים על עצמם להיות בבחינת גולם שהרי אנו רואים שב"ה עם ישראל חי ובהכרח אנו חיים במציאות הקדושה שאם לא היו נשמות כאלו לא היה לנו קיום. וא"כ מוכרח להיות שיש כאלו המפקירים עצמם ומגיעים לסכנה הכי

להגיע להבנה מעשית בשעה שהוא חי עם עצמו. כמו שאומרים בשמונה עשרה אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך חכמה בינה ודעת, שאין הכוונה לחכמה בינה ודעת של חציו לה' דהלא כשאני בשלמות אין שלמות בהבנה כי שלמות אדם דומה לשלמות בהמה כך שההבנה הוא רק בבחינה חציו לכם. אלא שהתפלה חננו מאתך חכמה בינה ודעת היא להגיע מתוך החציו לכם להבנה שבעצם אין הבנה כי הכל סיבה מאת השי"ת והאדם אינו עושה כלום כי הוא גולם ונשאר תמיד גולם. ומכיון שהוא גולם אין לו מעצמו כלום. ומה תובעים ממנו? הוא להיות כמו העץ כמש"כ (דברים כ"ט) כי האדם עץ השדה, כמו העץ מוציא את מה שנותנים בו כך האדם עץ השדה אינו יכול לתת רק ע"י התעוררות אש שנדלק בו לעשות.

הרא"ש המשיך להסביר: מאיפה מקבל האדם את האש? ע"י סיבה! והוא שהאדם כזה גולם שאינו מכיר את גולמיותו ונהיה יסוד לעצמו. וכאשר נהיה יסוד לעצמו אין כבר טמיר ונעלם - שכל הנעלם מכל רעיון. שהרי האדם נהיה מציאות אנוש וניטלה ממנו הבחירה בהפעלה מעשית, כי המפעיל שהוא הבורא נמצא במצב של נעלם ונהיה בחינת שכינתא בגלותא שהבריאה שבבחינת גולם נהיה בחינת עשיה בלי להיות סיבה ונעלם למסוכב כל הסיבות והאדם נהפך למציאות עצמי ועומד במעמד ערך עצמי רק שהקדושה לא קיימת עוד באיתגליא אצל האדם ואפילו שבפועל האדם מדבר מהקדושה מ"מ אין זה הקדושה ממש כי אם פעולת האדם שנהיה אצלו סיפוק את זה הוא מכנה בשם קדושה. כאשר הקדושה האמיתית נמצאת בגלות ואין הקשר בין חציו לה' לבין חציו לכם.

תפקידו של האדם להיות בשלמות והשלמות האמיתית הוא בזה שמתחבר לחציו לה' באמת. ומה היא השלמות? רבש"ע! איך נקראת השלמות אצלנו? אמונה! כך קראו אברהם אבינו ע"ה באמרו: והאמין בה' (בראשית טו ו) וכך קראו בני ישראל כשיצאו ממצרים באמרם: ויאמינו בה'

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

294
7

המשך מעמ' קודם

נשמות צדיקים אלו תובעים מאתנו מאחר וגם הם היו במדרגה שלנו ובעקשנותם החזקה נדחו במציאות טמיר ונעלם ונהיו בבחינת מה אני בורא אף אתה בורא והגיעו לבחינת - ונחנו מה (נשמות טו) שכלנו נגיע למצב זה ועיי' יחוסלו כל הקטרוגים ונגיע לבחינת צדיק אמת ...

(- האשכנזי ב"א -)

גדולה ונתנו כל מה שהיה להם לתת, עד שהגיעו לבחינת תבנית גולם, ורק בזכותם אנו קיימים כי הם אלו שנותנים דחיפה באויר ומגיעים לבחינת ענני כבוד בתוך האויר שמלא בקליפות כחול הים. נשמות אלו משפיעים זכויות בעולם שיהיה להם קיום שהם בבחינת סניגוריא כנגד הקטיגוריא ומכאן זה אנו חיים.

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנ"ן
הר"ר משה קלירס ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' להולדת הנכדה ולנישואי הנכד
הר"ר משה רובינפלד ומשפ' להולדת הבן
הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' הר"ר צבי מנחם ראנד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שמעון קורנפלד ומשפ' להולדת הבן
הר"ר שרגא שניצר ומשפ' הר"ר ישעי' קרויס ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שאול שניצר ומשפ' להולדת הבן
הר"ר זאב וילר ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר יעקב קרליץ ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות
משפ' שניצר להולדת הנ"ן ולהכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר נחמן שניצר ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר ישעי' רובינפלד ומשפ' לנישואי הבן
הבה"ח יעקב יצחק רובינפלד לנישואיו
הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' לנישואי הבן
הבה"ח גדי מורגנשטרן לנישואיו

כוס תנחומים

להר"ר ישעי' קרויס הי"ו
על פטירת אחיו הרה"ח ר' יואל ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.

כוס תנחומים

להר"ר דוד גולן ומשפ' שיחיו
על פטירתו בקי"ש של בנם היקר
הבה"ח משה ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

